

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KERESZTÉNY HETILAP.

Megjelenik kétféle kiadásban; hetenkint háromszor: szordán, pénteken és vasárnap; s hetenkint egyszer: pénteken. — Terjedelme mindig 16 oldal.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII. ker., Práter-utca 44. sz.

A „Magyar Néplap” ára hetenkint egyszeri megjelenéssel: Egész évre 1 lrt 80 kr. Fél évre — > 96 > Negyed évre — > 50 > Egyes száms 4 kr.	A „Magyar Néplap” és „Mészáros” előfizetési ára: Egész évre 3 lrt — kr. Fél évre 1 > 50 > Negyed évre — > 30 >	Szerkesztők: LEPSÉNYI MIKLÓS és NÉMETH GELLÉRT.	A „Magyar Néplap” ára hetenkint háromszor megjelenéssel: Egész évre 6 lrt — kr. Fél évre 3 > — > Negyed évre 1 > 50 >	„Magyar Néplap” hetenkint háromszor a „Mészáros”-val: Egész évre 7 lrt 80 kr. Fél évre 3 > 60 > Negyed évre 1 > 30 >
--	---	--	--	---

Bontsátok ki azt a zászlót!

Hittestvérek, polgártársak! Keresztény magyarok! Folyó hó 28-án megkezdődnek a választások. „Nagy háborúság lesz akkor”, mondhatnám az édes Üdvözítővel, amilyen nem volt, nem tudom, mióta. „Támadnak majd hamis Krisztusok és hamis próféták, akik tévedésbe viszik, ha lehet, még a választottakat is.”

Minden be fog következni a jövő napokban, sőt részben már be is következett. Már járnak közöttünk az Anti-Krisztusok, hogy tévedésbe vigyék, ha lehet, még a választottakat, a katolikusokat is.

Ébren legyünk tehát és imádkozzunk, hogy kísértetbe ne essünk. Mert nagy lesz a kísértés, a milyen szent István hónapban még soha nem volt.

Kisérteti fognak bennünket étellel és itallal, pénzzel és előnyök ígérgetésével, fenyegetéssel, erőszakkal és szuronnyal, sőt még afféle ámitással is, hogy ők nem ellenségei üdvözítő valásunknak, sőt egy akaraton vannak magával, a szentséges atyával. Mutogatni fognak reverendás alakokat, állítván, hogy azok lesznek a mi megváltóink.

Miller József, néppárti jelölt.

De én kérlek titeket, atyámfiak: *ha mondják nektek, hogy ime a pusztában (vagy a vásártéren) van, ki ne menjetek, ime a városban, ne higgyétek,* mert akiket ők mutatnak, azok Anti-Krisztusok

s csak azért jelennek meg bizalomkeltő külső alakban (reverendában), hogy minket annál könnyebben törbe csaljanak.

Már most mutogatják, hogy az erőszakoskodásban a végletekig, sőt azon túl is készek lesznek elmenni. Már most kezdenek ölni és gyilkolni.

Mit fognak még tenni a harc hevében? Látva elvetemültségüket, szinte szükségesnek tartom figyelmeztetni hiteinket, a szent irással mondván: *„rendezd el házádat, mert meghalsz.”*

Vagy nem kell-e elkészülve lennünk a legrosszabbra is, mikor tapasztaljuk, hogy orvul lödöznek reánk, veszekedést kezdenek velünk s ha véde-

kezünk ellenük, közénk lövetnek saját gyermekeink: a zsandárok és a katonák által.

Azonban őrizzük meg nyugodtságunkat, ne viszonzzuk a rosszat rosszal, hogy bizonyítsuk nekik, miszerint ők félreismernek minket s

Szíves bizalommal kérjük tisztelt elbarátainkat, lapunknak apostoli buzgósággal való folytonos terjesztésére, mert magasztos eszméink magvait csak így leszünk képesek széles körben elvetni és magunknak a jövőt biztosítani.

Szerk.

Keresztények! csak keresztényeknél vásároljatok!!

hogy gyűlöletükre mi a felebaráti szeretet cselekedeteivel válaszolunk: éppen úgy munkálkodván az ő javukon, mint a sajátunkon.

Minket a haza boldogításának eszméje vezérel: bontsátok ki tehát mindenütt a néppárt zászlóját!

Mi a keresztény magyarok, az elnyomott polgárok hitéért, jogáért és szabadságáért küzdünk: kinek van tehát joga zászlóját a miénnél magasabbra tartani?

A mi zászlónkra az Isten, király és a haza van fölírva: ki meri hát e zászlót megbecssteníteni vagy cserben hagyni?

Mi békés uton, alkotmányos joggyakorlat által törekszünk célunk felé: hol van hát az a vakmerő hazaáruló, aki utunkat meri állni?

Mi a haza többségét képezzük, az adó legnagyobb részét mi fizetjük, a hadsereget majdnem kétharmadrészben a mi fiaink alkotják: ki mer tehát minket alkotmányos joggyakorlatunkban akadályozni.

Az ezeréves állam a mi vallásunk alapjain épült föl és dacolt meg egy ezredév viharáival, ebben a vallásban éltek őseink, ebben születnek és halnak meg királyaink: ki meri tehát azt mondani, hogy e szent vallás jogaiért küzdeni hazafiatlanság?

Álljon elénk erőszakkal a hatalom, álljon elénk törrel és gyilkokkal az istentelenség, forduljon el tőlünk a hitetlenség, gúnyoljon bennünket a vallástalanság: mi soha meg nem tántorodunk egy pillanatra se.

A mi vallásunk ott volt Krisztus keresztrefeszítésénél a Golgothán, de látta megdicsőülését is a Táborhegyen. A mi vallásunk ott volt a római cirkuszban a vadállatok elé dobva és általuk szétmancangolva, de végignézte a hatalmas római birodalom gyalázatos bukását is. A mi vallásunk megdicsőültekké tette a hitvallókat és megalázta a hitüldözőket. A mi vallásunkat meg lehet csúfolni, meg lehet alázni, de azért a pokol kapui se vesznek rajt erőt soha.

Hát ennek az isteni, ennek az örök, ennek az államföntartó vallásnak ne lennének jogai Magyarországon?

Ki meri ezt mondani? Ki meri így megbecssteníteni az ősök emlékét s megingatni az ezeréves állam alapjait?

Föl lehet-e tételezni egy igazi magyarról, hogy képes legyen ennyire vetemedni? Nem kell-e mindenkinek tisztelettel meghajolni azon zászló előtt, mely a kath. vallásnak a haza, a nemzet és a király körül való érdemeire figyelmezteti a polgárokat?

Én nem tudom másról, mint legfőlebb egy cenkről, egy korcs magyarról vagy világpolgárról

föltételezni azt, hogy a legtisztább lobogó előtt tiszteletet ne érezne és szive büszkén föl ne dobanna, hogy a világ emez általános romlottságában is meg tudta őrizni tisztaságát, holott körülötte jellem, erkölcs, becsület, érzelem, minden de minden mocskos.

Ha mégis akadna itt-ott olyan (és miért ne akadhatna, hiszen a tizenkét apostol között is került egy Judás), aki megfélemedve ősei hitéről, királyai buzgó vallásosságáról s nemzete egész multjáról, talán be akarná mocskolni ezt a zászlót: azt ne tartsuk magyarnak, ne számítsuk honfiaink közé.

Pedig — félek tőle — sok fog akadni.

Azok, akik érdemetlenül hatalmon vannak, vagy akik érdem nélkül hatalomra akarnak jutni, bizonyára gyűlölettel fogják szemlélni a magyar néppárt mocskotlan zászlójának szelid lengedezését s talán azt is megpróbálják, hogy sárral vagy vérrel mocskolták be azt.

Legyünk tehát készen a megvédelmezésére. S e zászló tisztaságának megóvására a zsarnoksággal szemben csak egy módus van: az, ha szelíden türjük a méltatlanságot, mint Krisztus Urunk a zsidók arculcsapásait.

A mi lobogónkhoz vér ne tapadjon!

Bármit fognak tehát ellenünk elkövetni, ne viszonzozzuk a bántalmaikat, de álljunk meg helyünket férfiasan, habár az egész hadsereget s a pokol minden ördögét mozgósítják is ellenünk s még estünkben is markoljuk meg zászlónk nyelvét s kiáltjuk lelkesen: Éljen a néppárt! Éljen a keresztény Magyarország! Éljen az apostoli király!

POLITIKAI HIREK

Osztrák katonák a hazában. Bánffy Dezső nem elégedett meg Magyarország kaszárnyáival. Ezek kevesek neki. Erre mutat az, hogy most, a választások idejében Ausztriából hozatja a fegyveres atyafiakat. Ime a „Gráci Napilap“ („Grazer Tagblatt“) ezeket írja:

Az itteni Ferenc József-laktanyában a 7-ik számú karintiai gyalogezred 12. százada kettős szakaszokká alakítva, menetelési készenlétbe helyeztettek, hogy az első parancsra, eshetőleges választási zendülések elnyomására Magyarországra menjenek. Hasonló célból tegnap óta menetelési készenlétben van az itt állomásozó 5-ik dragonyos ezred egy része.

Erre egyéb megjegyezni valónk nincs, hogy: Magyarországon az osztrák katonaságnak keresni valója — egy fikarcnyija — sincs. Egyébként, ha Bánffy végrehajtja eme szándékát: az lesz az ő megölő betűje. Mert ezt vagy buta, vagy hazáját elárulni akaró ember teheti. Más nem.

A liberalizmus választói felhívása. Vervörös nyomású plakát ez. Nyomta az Országgyűlési Értesítő. Maga a felhívás a legközönségesebb kortes-gunynyal meghurcolja a király nevét, rágalmoz felelősség nélkül minden ellenzéki pártot. Hozzá meg ígér füt-fát. Ime egy kis mutató a népámitás, a népbolondítás eme ritka termékéből:

„Megtörténhetik, hogy a szőlőtök elpusztul, a határaitokat elveri a jég. Inseggkölcson kell ilyenkor, meg adóleengedés.

Lehet, hogy rozzant az iskolátok: szép, új iskola kellene helyébe, ugy-e?

Ha nagyobbacska városban laktok: kaszárnya ha épülne, vagy dohánygyár, sok pénzt kapnátok ti abból.

Elsatnyulnak teheneitek? Sebaj, küld a kormány arravaló tenyészállatokat.

A mezőgazdasági válságon enyhíteni; nektek olcsó hitelt nyitni; terheitek növekedését meggátolni; földjeitekben titeket megtartani: ez kedves kötelességünk veletek szemben.

A néma gyermeknek az anyja sem érti a szavát.

Ha tudná a kormány, mire van szükségetek, szívesen megtenne mindent értetek.

Ehhez már nekünk egy szavunk sincs.

Kossuth Ferenc. Megtörtént, ami még nem történt meg a nap alatt: megabcugolták a „Kossuth” nevet. Ámde nem a halottat, hanem az apa köpönyegébe takarodó fiút. Bizony az szép dolog, mikor az ember fia vagyont örököl az apjától. Ámde az még szebb, mikor nem százezeret, hanem egy kis „talentumot” is vesz át a hagyatékban az örökös — tudniillik az ő örökhagyójától, az ő édes apjától. Hanem az aztán csunya dolog ám, mikor az ember fia, aki nem tudott vagyont, annál kevésbé „talentumot” örökölni — annak az apának a köpönyegébe burkolódzva ilyeneket mond Tapolcán, ahol elébb megválasztották:

„Nyomorultak! Apám megszerezte nektek a választói jogot, és ti abcugoljátok Kossuthot. Aki abcugol az hazaáruló.”

Kossuth Ferenc roppant rosszul következtet. Mert aki abcugol, az még nem hazaáruló. Hanem, aki az édes apja nevére hivatkozik, az még ne gondolja: hogy a fia is olyatén tiszteletben részesül. Annak megítélését pedig, hogy Kossuth nyomorultaknak nevezte egykori választóit, az olvasóra bizzuk.

Protestáns néppárt van keletkezében. Háromszék-megye egy református lelkésze hangoztatja a protestáns néppárt szervezésének szükségességét. A „Szabad Sajtó” című protestáns hetilap így ír:

„Helyzetünk javítására egyetlen egy út áll előttünk: az 1848. törvénycikk életbeléptetése. Most a küszöbön álló követválasztás a legkedvezőbb alkalom erre. Minden pap, ne csak egyházközségében, hanem a lehető legszélesebb körben ismertesse meg a néppel az idézett törvénycikket s magyarázza meg, hogy ha ezen törvény életbe lépett, akkor nem kell többé képét vagy papbért fizetni s így ezen terhes egyházi adó fizetésének kötelezettsége alól örökre meg fog szabadulni. Éppen azért minden választónak saját érdekében olyan képviselőre kell szavazni, a ki ezen törvény életbeléptetésének követelését programjává veszi. Ez az ügyben minket papokat érdekel a legközelebről, azért hát lépünk fel bátran és indítsunk a mondott irányban mozgalmat.”

A protestánsok többet érnének el, ha a revízió mellett foglalnának állást. Az 1848-ik törvény életbeléptetésével nem igen javulna helyzetük.

Férfiak, asszonyok, gyermekek!
imádkozzatok minden nap a néppárt győzelméért!!

Választási mozgalmak.

Gödöllőn a néppárti jelölt-állítás dolgában személycsere történt. Ürményi Bernát, az eddigi jelölt visszalépett s helyette **Németh Gellért** szerkesztőnk vette kezébe a néppárt kibontott lobogóját a gödöllői kerületben. **Németh Gellért**et egy választópolgárok által küldöttség, mint a választók tulnyomó részének megbízottja, kérte föl csütörtökön a jelöltség elfogadására, s ő e megtisztelő kérésnek készséggel tett eleget. Ezek szerint tehát, **Németh Gellért** lapszerkesztő, a **gödöllői** kerület **néppárti** képviselőjelöltje október 24-étől október 27-ig bezárólag fogja programbeszédét a kerülethez tartozó 22 községben megtartani.

Németh Gellért a kormánypárti jelölttel, **Wolfnerrel** és **Váradyval**, a függetlenségi jelöltjével vette föl a harcot. Az idő előrehaladottságára való tekintetből már másnap megkezdte a jelölt körutját és először **Rákos-Csabán** jelent meg. A vasutnál nagy sokaság várakozott rá, akiknek nevében dr. **Gallovich Viktor**, a község derék lelkésze kapisztráni hévvel elmondott lelkes beszédben üdvözölte a jelöltet, utána pedig a fehérruhás lányok egyike üdvözölte őt. **Németh Gellért** rövid szavakban válaszolt az üdvözlő beszédekre, kiemelve, hogy a **gödöllői** választó kerület lelkes közönségét méltóképpen csak a mocsoktalan politikai jellemű néppárt képviselheti a törvényhozásban. A beszédet a függetlenségi is végighallgatták s különösen tetszett nekik, mikor a jelölt talpraesetten megfelelt ismételt közbeszólásaikra. A jelölt után **Bakonyi Elek** dr. szólt a néphez s szavai nagy lelkesedést idéztek elő.

Az ő beszédjét azonban a **Wolfner-pártiak** kiabálással akarták megakasztani, sőt a bíró botját emelte föl, hogy a szónokra dobja. Meglátván ezt az asszonyok, rávetették magukat a jegyző és a bíró kis csoportjára, sárral dobálták meg a vitezkedőket, mire azok megfutamodtak és csak távol mertek megállani. Este a nép kikísérte a jelöltet a vonathoz, mely már messze robogott, mikor a nép lelkes éljenzését még mindig lehetett hallani. **Németh Gellért** beszédje nemcsak a kormánypárt, hanem a függetlenségi párt helyzetét is nagyon meglehetősen s ha minden községben ilyen hatású lesz, a második választásnál okvetlen győzni fog a néppárt.

A **jászjákóhalmi** kerületben **Markos Gyula** szerkesztő, néppárti jelölt visszalépett. A kerületben most **Márkus József** kormánypárti és báró **Mansdorf Géza** függetlenségi párti mérköznek meg a mandátumért.

A **pápai** néppárt **Taschler** plebánost fölléptette **Fenyvesi Ferenc** ellen.

Az **érsekujvári** kerület néppárti jelöltje, **Kovács Pál** dr. már megtartotta programbeszédét a nép nagy lelkesedése mellett.

A **kőszegi** kerület néppárti jelöltje **Vadász Zsigmond**.

A **vaáli** kerületben **Zimándy Ignác** törökbálinti plebánus a néppárt jelöltje. Nagyon jól állhat ügye a kerületben, mert ellenjelöltjei máris megijedtek és visszalépésüket bejelentették. E meghátráló jelöltek: **vasadi** **Balogh Lajos** és **Nyitrai Lajos**. **Zimándy Ignác** most

már csak Lits Gyulával áll szemben. Lehet, hogy Lits is visszalép s így Zimándyt, ki már volt egy ízben volt képviselő, egyhangulag fogják megválasztani.

A hegyháti járás revizionista-függetlenségi párt képviselőjelöltje a napokban tartotta programbeszédét Vaszaron. A jelöltet, Förster Aurélt óriási lelkesedéssel fogadták a községbeliek. Ez persze nem tetszett a Szily-pártiaknak, különösen a kormányt támogató jegyzőnek, tanítónak stb. A programbeszéd elmondása után a tanító zavart akart okozni, de a független ellenzéki polgárok csodálkozásuknak adtak kifejezést, hogy ily alkalommal mennyire eljár neki a szája, mikor pedig igazán beszélnie kellene, akkor hallgat, minek az az eredménye, hogy a gyermekek a tudományban nem, de a butaságban annál inkább haladnak előre. Másnap, mikor Förster tovább utazott, a tanító neje, ki még arra is igényt tart, hogy kezet csókoljanak neki, lótrágyát szórt az ellenzéki jelölt kocsija felé. A felháborodás óriási nemcsak a községben, hanem az egész járásban. A lélekvásárlás, a népbütítés nagyban folyik. A jegyző vadászokarttyákat ígérget. Jól tenné a község tisztelt jegyzője, ha előre adná a vadászjegyeket s nem halasztaná a választás utánra. A főerdész behuzatja az ellenzéki zászlót az ellenzéki érzelmi izraelita kereskedővel s a választókat saját hintáján akarja beszéltetni. E mellett függetlenségi napilapot járát, de azért a haza nagyobb dicsőségére a kormánypart érdekében kis kortesivás s itatás is megjárja. A papot pedig szidják, mert felvilágosítja a népet. Az ellenzék kilátásai kútönbben a legjobbak. Förster, a revizionista győzni fog jegyzők s alispán, berlők s uraságok érthetetlen s nevetséges erőszakoskodása dacára. A vaszari ellenzéknek tanácsoljuk, tartsanak ki, mert most vagy győzni fognak, vagy örökös szolgaság lesz osztályrészük.

Mint halljuk, a váci kerülethez tartozó Rátót községben egyetlenegy liberális választó sincs. Éljenek a derek rátótiak!

Polgár Dénest a csornai kerületben nagy kudarcok érik. A hittagadó plebános hiába járja be a falvakat, a nép hallani se akar róla. Szillben a szolgabíró felkérte, hogy ne tartson beszédet, mert a nép fel van ingerülve ellene, Bogyoszlón záptojásokat hajigáltak utána.

A néppárt jelöltjét, Rakovszky Istvánt ellenben kitörő lelkesedéssel fogadja a nép. Minden községben, melyet meglátogat, babérkoszorúval, zeneszóval fogadják. Mult kedden Pásztori, Kis-Tata, Páli, Edve, Kecöl s Vágh községekben járt s eme diadalutja előre megjósolja fényes győzelmét.

A nagykanizsai kerületben Unger Alajos Kossuth-párti képviselőjelölt visszalépett, mert a néppárt ügye oly jól áll, hogy még tisztességes bukásra sincs kilátása.

A hirhedtté vált giráti választó kerületben ez idő szerint a nemzeti párti revizionista jelölt Semsey Boldizsar még küzd a liberális jelölttel; de ha esetleg a nemzeti párt feladná itt az alkotmányos harcot, akkor azonnal működésbe lép a néppárt, oly képviselőjelölttel, ki ünnepiesen ígéri, hogy ingyen akarja a nép érdekeit szolgálni akképen, hogy megválasztatása esetén összes képviselői fizetését a választókerületben lévő községeknek választóik arányában vallás- és politikai pártkülönbség nélkül közhasznú célokra rendelkezésére bocsátja, ezzel bizonyítani akarván, hogy szereti a népet és annak valódi javát szíven viseli. Ezen jelölt Telekessy János esp.-plebános.

A letenyei kerületben Lepsényi Miklós néppárti

és Remete Géza nemzeti-párti álltak eddig egymással szemben. Most a kormánypart fölléptette Pekár Gyula író s ez a fölléptetés meggyöngítette a nemzeti-pártnak amugy is gyöngye helyzetét, míg a Lepsényi-párt ezáltal jóval megerősödött.

Az orosházi kerület liberális jelöltje gróf Zay Miklós, ki nemrég tartott programbeszédében kijelentette, hogy a kötelező polgári házasság hive. Egyik kortese: Szőke János orosházi r. kat. lelkész, ki megfelelkezik arról, hogy papi ruhát visel.

A peéri kerülethez tarozó Nyul községben Léway Lajos kormánypart jelölt emberei eskü alatt ígérték, hogy a ki a liberális jelöltre szavaz, 20—30 forintot fog kapni.

Szalántai kerület. Kossuth Ferenc a mult héten Egerághra érkezett Brázay és egyéb titkos tatárpártiak kíséretében, de a nép folyton Vajajt éltette s így nem beszélhetett. Óriási kudarcra kellett elmenekülniök. Tapolca után tehát ime a második község, mely kiadja az apja jó hirnevét lerontó Kossuth-fiúnak az utat.

Az apatini kerület néppárti jelöltje, dr. Kontúr Béla, most tartja körutját a kerületben, hol mindenütt lelkesen fogadják. 18-án négy helyen is tartott programbeszédet: Priglevica-Szent-Ivánban, Apatinban, Monostor-Szeghen és Bezdánban s mindenütt ezernyi nép hallgatta, éljenezve szeretett képviselőjelöltjét. Községről-községre lovasbandériumok kísérik zászlókkal, zenével s a nép mindenütt leirhatatlan lelkesedéssel üdvözli.

A kormánypart látva a nép lelkesedését, egészen kétségbe van esve s nemcsak hallatlanul vesztegeti a népet, hanem ígér füt füt: óvodát, olcsó bérletet, közlegelőt, rendjelet, kintüntetésüket stb., de minden erőlködés hasztalan, Kontúr Béla fényes győzelmet fog aratni Bedő Albert szabadelvü párti jelölt felett.

Megütközést kelt a kerület papságánál, hogy Bedő Albert államtitkár leglelkesebb kortese Kanyurszky György, a bpesti egyetem theológiai fakultásának tanára, a ki a leggyalázóbb szavakkal szól a néppárt törekvéseiről s a ki mint pap, azt bizonyítgatja, hogy az egyházpolitikai törvények a dogmákat nem sértik. Kortesei között többször is arcába vágta azt a szót: Judás!

Kontúrt Bezdánban fogadták a legfényesebben. Legközelebb Doroklón és Ó-Sztapáron tartja meg programbeszédét.

Besenyőn, Hevesmegyében furcsa fogadtatásban részesítették Porzsolt Kálmánt, a kormánypart jelöltet. Midőn beszélni kezdett, a nép oly zsihongást vitt véghez, hogy kénytelen volt mondókáját abbahagyni. Ement, anélkül, hogy egy szót is szólt volna.

Árvamegyében a néppárt olyan erősen áll jelöltjei mellett, hogy a hatóság nem képes egy választót se eltántorítani. Két kerületben valósággal fel vannak függesztve a törvények. A népet ütök-verik és börtönbe dobják, de egyuttal lelkére beszélnek, hogy másképp lesz minden, ha a kormánypart jelöltre szavaz. Más nem segít. A nép nem tudja, mittevő legyen a kegyetlenkedések láttára, mert nincs senki, aki védelmére kelne. A belügyminiszterhez távirat ment, hogy torolja meg az erőszakosságot; persze hiába, hisz fejétől büdösödik a hal.

Alsó-Kubinba 400, Bobróra 500 katona érkezett. Van tehát kilátás újabb liberális mérszarlásra.

A lélekvásárlás napjaiban.

Hangzanak az ékesebbnél ékesebb programbeszéddek. Hegyen-völgyön lakodalom. Vigasság, ünnepszeg mindenütt . . . azaz csak azokon a helyeken, hol a kormány jelöltjei üttetik csapra a hordókat.

És ezek az emberek — kik azelőtt sohase ismerték a népet, — most a néppel ölelkeznek, vele egy tálból esznek, egy csutorából isznak, a jelölt táncol a „szeretett polgártárs“ feleségével, leányával, csókolózik magával, a szeretett polgártárssal, parolázik az utolsó béreessel, fényes filléreket osztogat a szeretett polgártárs gyermekeinek.

Ezeknek filléreket, — a nagyobbaknak kék hasu bankókat.

Folyik a lélekvásárlás.

Igaz, így volt ez ennek előtte öt, avagy tiz esztendővel is.

Az is igaz, hogy így lesz ez még öt, avagy tiz év multán is.

Hanem sem ezelőtt nem volt, sem ezután nem lesz az a lélekvásárlás, mely most folyik Mária országában.

Az országgyűlés berekesztését megelőző napon egy őszhaju volt országos képviselő az országház folyosóján valamit mondott. Ez az őszhaju ember tizenhét esztendeje képviselt már — szabadelvű programmal — egy és ugyanazon kerületet.

Tehát liberális elvű.

És ez a liberális, testben is, tapasztalatokban is öreg képviselő így szólt:

„Sok választásnak voltam már tanuja. Láttam elkeseredett harcot. Láttam sok betört fejet. Láttam vért is. . . De ami most fog folyni, annyit még nem láttam. Ez nem tócsa, ez nem bevett fejből kifolyt vérpatak, hanem egy — — tenger lesz. . . Hanem én ezt nem látom. Bezárkozom lakásomba. Mandátumot nem válllok. Mert iszonyu, rettenetes lesz a — — lélekvásárlás.“

Hiszen, nem csuda, ha beteljesül az őszhaju volt képviselőnek jóslata.

Nem csuda.

Mert hát mi is voltaképpen az a liberálistizmus?

Liberalizmus: az embernek teljes függetlensége Istentől, s az ő hatalmától. Tehát az Istennek, a legnagyobbnak, a leghatalmasabbnak megtagadása.

Következésképp: a liberálisok istentagadók, ugy-e bár? Azok.

Az istentagadók előtt pedig, nincs semmi szent. Megöli az apját, anélkül, hogy csak egy izma is meg-rándulna.

Liberalizmus: a teljes, önkényes függetlenség a törvényhozásban. Tehát megszavazhat a liberalizmus bármit, anélkül, hogy a kereszténység kinyilatkoztatott vallására egy fikarenyit is tekintene.

Következésképp: a liberálisok megszavazzák a valálástalanságot, törvénybe iktatják azt is, hogy barom-módra, nem ismerve Istent, hitet, — éljünk, — ugy-e bár?

Igenis, így van.

Megszavazta a polgári házasságot, mely szent valásunk egyik legsarkalatosabb elvén, egyik legerősebb oszlopán ejtett csorbát.

Liberalizmus: a fék nélkül való szabad gondolkozás és cselekedet a politikai, erkölcsi és vallási téren. Tehát a liberális kormánynak szabad őseink valásának, a mi szent hitünknek, a mi Krisztusunknak golgotai szeresztjét a legmeggyalázóbb csufság tárgyává

tenni; — szabad a választások idejében nemcsak a testet, hanem a lelket is megvásárolni?

Igenis, szabad. Hiszen a közelmúlt megmutatta, hogy a liberálisok előtt nincs Isten, hogy nekik vallásunk szent jelvénye, a kereszt — semmi.

Most pedig megmutatja, hogy mit tud a lélekvásárlás terén.

Most mutatja meg csak az ő fogának fehérét.

A toll megáll az ember kezében, mikor a kutya-szivü tatárok szemérmetlen üzelmeit kell irnunk. Halom-számra érkeznek be hozzánk a levelek, melyek mindegyike arról a most folyó rettenetes lélekvásárlásról beszél, melyhez hasonló Európa egyetlen államában sem fordult elő.

Valóságos vadászat, igazi hajsza a lelkekre!

Nem ötven, nem száz forintot, de ezreket adnak egy-egy lélekért.

Mert a testet ha meg is veszik, ha le is itatják, ha az agyat benuították, gondolkozásra képtelenné is tesz: a lelket nehéz, roppant nehéz megvenni.

Hiszen felnyilt a szeme a népnek. Tudja, hogy ha kieroszakolják kezeirását, ha elfogadja a lelkeért kínált összeget: vége van.

Vége van, mert nemcsak magát, családját, tűzhelyét, vagyonát adta el, hanem eladta lelkét az ördögnek örökre.

A nép már tudja, hány-szor váltotta be az általa megválasztott liberális képviselő ígérését. Egyszer se.

Már tudja, hogy a most elhangzó programbeszédeknek mennyit higgyen. Mert egy kaptafára vannak huzva ezek a beszéddek mind. Az eleje is, meg a vége is az: hogy a liberálistizmusnak jó irányu törekvései vannak a néppel szemben.

Akiben azonban a hazaszeretetnek csak egy mákszemnyije van, az undorral fog elfordulni ezektől a jó irányu törekvésektől, és nem a kormányval, hanem azzal a párttal fog tartani, mely a zsarnokoskodó, törvénykijátszó liberális kormányval bátran szembe száll.

Ez a párt a néppárt. Amely nem vásárol lelkeket, nem etet, nem itat, nem ígér eget-földet, nem kínál zsiros hivatalt, nem tömi meg erszényedet; — mert a zászlóján az igazság, a becsület jellegi mellett a szent kereszt jelvénye látható.

Az igazság pedig sose bukott el.

A kereszt jele alatt küzdök pedig mindig győztek.

Magyarok! keresztények! Ne adjátok el lelketeket! Ne hagyjátok magatokat megvásárolni!

Szavazzatok a néppártra!

T A R C A

A mi nótánk.

Egy Istenünk, egy halálunk

Van nekünk . . .

Amde többé kormánypartik

Nem leszünk.

Mert most látjuk: mennyire rossz
A kormány,
Ami nem más mint Lucifer,
Meg ármány.

Most látjuk csak: szopták-szivták
A vérünk'.

Hanem — látszik — a végére
Most érünk.

Az ostor is végén csattan
Leghamar'

Eszére tért, sokat tud már
A magyar.

Egyet tud már: csak adóval
Van tele.

(Ezért nem jó se tavasza,
Se tele.)

Mást is tud már: hogy fonják be
A szemét,

Azt is tudja, hogy gyalázzák
Istenét.

De legjobban csak azt tudja
A magyar:

Hogy a kormány véle tenni
Mit akar?

Bármit tesz is — többé neki
Meg nem árt,

Orvossága ennek csak egy:
A néppárt.

A néppártnak tudjátok a
Jelszavát:

„Éltessük mi a Királyt és
A hazát.“

A magunkét megadjuk a
Királynak:

De szíveink igazságért
Fel, az égbe, kiáltnak.

V—y. I—n.

Jelölt-keresés.

— Rajz. —

Azt mondják, hogy a magyar kortesnek nincsen párja széles e világon. Igaz. A magyar kortesek ügyes emberek. Jól meg tudják forgatni a rézfokost az ellenpártiak — koponyáján, nagyokat tudnak inni a jelölt

ur — győzelmére és bámulatos ravaszsággal tudják kisorfolni ugyancsak a követjelölt zsebéből a — pénzt. Hogy mire? Nem a választási célokra. Erre is nagyon keveset. Hanem többnyire az ő számukra. Mert vannak köztük olyanok, — még pedig nagyon is sok, a kik abból a pénzből szépecskén eléldéglnek — öt esztendeig. Ha azután elfogy, — se baj! — jönnek új választások, s lesz megint pénz a másik fél évtizedre is. . . Azt is mondják, hogy őket nem lehet becsapni, léprevinni. Nem-e? Hej, külömb embereket csaptak már be, vittek lépre! . . .

Beöbaldogházára hamarosan elröpíti az embert a vonat. Utazzék csak oda. Aztán keresse fel a község három főkortését. Cifra dolgokat fognak tőlük megtudni, — de még minőket!

Átkozzák is szegények azt a percet, mikor a liberális jelölthöz bekopogtattak.

Mert őt akarták megnyuzni, s most az egyszer ő nyuzta meg őket!

*

Beöbaldogháza is követválasztásra készült.

A háztetőkön az őszi szellő vigan lobogtatta a plebános ur zászlóit. . . A kéktollas néppárti emberek — a biztos győzelem tudatában — vigan, büszkén lépkedtek a község utcáin. . .

Ott a község sarkán, a „piszkos fogadó“-nak kis ivójában az új bor — no meg a régi — mellett hárman ültek. A község két jómódu, de mindig pénzre vágyó régi főkortese, meg a segédjegyző. Telt a torok, pislogtak a szemek, konyult a fej, — áztak.

Az egyik, a Gönciék Matyija, azért megszólalt:

— Jól van no. Holnap pakkolunk. Aztán keresünk majd liberális jelöltet. Hisz kapni kapunk akár százat!

— Szükségünk van rá ugysis! Mert a paptól egy vak garast se tudunk kiszorítani. Már pedig egy pénzes embert be kell ugrasztani! — mondá tüzzel Dobos gazda, kinek a kalapja se volt már a fején.

Aztán elindultak haza, — pakkolni . . .

Megérkeztek szerencsésen.

Délután benéztek a liberálisok pártirodájába. Ott örömmel fogadták őket. Kaptak kocsit is. Azon mentek a fiatal fiskálishoz, kit a pártiroda ajánlott nekik. Kedves ember volt. Megtetszett nekik. Hat szobás lakást tartott, — tehát pénze lehet neki — elég! — gondolták magukban.

A barátságos parolázás után, a fiskális ur nyomában ott tartotta őket — vacsorára. A nehéz bundákat — mert hát módos emberek voltak, — a segédjegyzőn kívül, ki a principálisát hozta el magával, — kivitte az előszobába, néhány percre türelmet kért, hozzátette egyúttal azonban a főkortések nagy öröme: „Kitünő vacsora lesz uraim!“

A kapott jó szivarnak már-már a végire jártak, a mikor a fiskális ur inasa bejelentette, hogy már terítve van. Bementek az ebédlőbe. Összenéztek. No itt lesz

mit enni, inni! . . . A csirkepaprikás után pompásan csuszott az egri, a turós-cuszát nem győzték dicsérni. Hát még mikor egy üveg pezsgőt nekieresztett a jelölt ur! Aztán még theát is kaptak — konyakkal, ehhez pedig olpan vastag szivarokat, a milyeneket a főispán csak ugy ujév táján szokott füstölni. Az egyik rá sem akart gyujtani, haza akarta vinni — hordódugónak.

Az óra kilencet ütött, készültek. A vonat tizkor indul. Még azzal akarják az örvendetes hirt haza vinni . . .

Gönczy Matyi sietett előre a — bundákért. De csakhamar falféher ábrázattal dült be az ajtón, s a legközelebbi székbe rogyott.

— Talán megártott a sok ital? kérdé a jelölt ur a két megijedt földitől.

— Dehogy ártott . . . dehogy! Többet is szokott inni és sohse lesz roszul . . .

— Baj van kendtek! Oda a bunda, a drága bunda!

— hörgött szegény Gönczy.

Felfordították mind a hat szobát. A bundák — sehol. Lábat kaptak, — eltűntek . . .

— Mit szól majd a principális ur, ha bunda nélkül állítok be hozzá?! — vakargatta fületövét a segédjegyző.

A fiskális ur pedig eközben nevetve dugott valami papirosfélét a elképedtek markába.

— Mi ez?!

— Szent Isten! — Zálogcédula!

— Ez is?! . . . az is? . . . Valamennyi . . .

— Igen uraim, zálogcédulák! A bundákról szólnak . . . Hát miből traktáljam meg magukat, mikor szegény vagyok, nincsen pénzem . . . Muszáj volt a bundát zálogba tennem. A mi pedig megmaradt, fogják. A megtiszteltetést köszönöm, a jelöltséget majd akkor fogadom el, ha pénzem lesz! . . .

Le voltak forrázva szegények! Ilyen drágán még sohasem vacsoráltak — Pésten! De még így se szedte rá őket egy — képviselőjelölt!

Meg is fogadták, hogy sohasem jönnek fel Pestre liberális jelöltért.

Mert huncut valamennyi. Mindig megcsalja az embert! . . .

Kajuch Bertalan.

I. előfizetőinkhez. A jelen esztendő utolsó harmadához érvén, bizalommal fordulunk hátralelkos előfizetőinkhez és tisztelettel kérjük: legyenek szivesek hátralelkukat mielőbb beküldeni.

Sokan vannak, kiknek előfizetése szeptember végén lejárt. Im, itt az ideje, hogy iparkodjanak minél előbb megújítani a megrendeléseket s a végösszeget mielőbb kezükhez juttassák. Mi kötelezettségünknek pontosan megfelelünk, de kérjük t. előfizetőinket, hogy ők is feleljenek meg kötelezettségeiknek.

Ajánljuk továbbá, hogy tekintettel az ősz folyamán végbemenő választásokra, akinek körülményei megengedik, hetenkint háromszor rendelje meg lapunkat. Egy számban képtelenség hál képet nyújtani a hétről; már pedig oly fontos idők következnek, hogy lehetetlen azok iránt nem érdeklődni. Akik már kifizették egyszeri lapjukat egész új évig, kívánságukra ezentúl ők is kaphatják hetenkint háromszor az újságot, ha október elsejétől új évig 1 frt 10 krt utánfizetnek.

Az előfizetési feltételek lapunk homlokán olvashatók.

A szerkesztőség.

Örömmel tudatjuk t. olvasóinkkal, hogy a Szent-István-naptár már sajtó alatt van. Október közepén jelenik meg. Érdekes tartalom és szép képek egész tömege teszik értékessé a munkát. Különös érdekességet kölcsönöz neki az, hogy a néppárti gyűlések összes szónokainak arcképét adjuk. E naptárból tehát megismerkedhetik közönségünk a néppárt legkiválóbb oszlopaival.

Ára 40 kr. Előfizetőink 35 krajcárért kapják meg.

50 drb 15 frt.

100 „ 28 „

Megrendeléseket már most lehet tenni.

„Magyar Néplap“ szerkesztősége.

H I R E K.

Szentlélek kegyelme. Pálfán október hó 19-én Hordó Zsuzsanna 19 éves református hajadon ünnepiesen fölvetetett az egyedül üdvözítő anyaszentegyház kebelébe. Az apostoli hitvallást az oltár zsámolyánál Forster Ernő pápai kamarás, plebános kezeibe tette le. Október 20 án megesküdött Bucsik György rom. kath. ifjuval.

Kik korteskednek a liberálizmus mellett? A hirhedt nyitrai képviselőválasztásnál Stein Ferenc vegyeskereskedő volt a kormány teljhatalmu főkoztese. Ő szerepelt az utcán, mint rendező, országos képviselőknak, tisztes embereknek ő tagadta meg a szabad járást-kelést s végre ő fogatta el és csukatta le Bordás László lédeci káplánt is. — A kormánypart a most következő választásnál is hasonló szerepet szánt Stein Ferencnek, a kit azonban némi kis baleset ért, mert több váltóhamisítás elkövetése és mintegy százezer forintnyi adósság hátrahagyása után megszökött Nyitra városából, a mi miatt szörnyü nagy most a nyitrai kormánypart szomorúsága.

Ezredévi ünnepség. A perbenyiki kath. olvasókör, a hozzánk beküldött meghívó szerint, október hó 25-én ezredévi ünnepséget tart érdekes tárgysorozattal. Ez alkalomból táncvigalmat is rendez a kör javára.

Két testvér sorsa. Sándorházán Gácsi János gazdamber összeveszett az öcsésével s a heves szóvita annyira elragadta, hogy rálőtt. A fiu másnapra belehalt sebébe. Gácsi Jánost nagyon lesújtotta a testvérgyilkosság. Félt a büntetéstől is, s még aznap főbelötte magát. Rövid szenvedés után ő is kiadta lelkét. A községben nagy részvétet keltett a két testvér szomorú sorsa.

Milléniumi emlék Kőbölkuton. Már az ünnepi év kezdetén abban állapotott meg Kőbölkut hitbuzgó közönsége, hogy a róm. kath. templomban új orgonát épített milléniumi emlék gyanánt. A tervet nemsokára tett követte. Ugyanis Szekesváry Imre a hitközség lelkes plébánosa és Stampay János főtanító mindent elkövettek, hogy a kívánt 1600 frtot még ez év folyamán összehozzák. S fáradozásukat csakugyan fényes siker koronázta, amennyiben gyűjtés, (850 frt) gyermekszini előadás (150 frt) és szavatólás által a nem remélt összeg egybegyűlt. Orgona költségvetést több cég nyújtott be, melyek közül a műértő bizottság az európai híri Rieger Testvérekét ajánlotta elfogadásra. Az orgona ünnepies felszentelése még ez év folyamán fog megtörténni.

Kifelé Palesztinába! A zsidók leghiresebb pártfogója, Dr. Herzl Tivadar azt gondolta egyik szép napon, hogy jó volna az ő agyonzaklatott hitsorsosainak külön államot alapítani. Most indult el Lembergbe, tervének megvalósítása végett. Ezzel nagyszerű és minden bizonynyal találkozni fog a nagy nemzetek uralkodóinak osztatlan tetszésével. A híres zsidópolitikus tervéhez csak szerencsét kívánhatunk. Adja Isten, hogy óhajta teljesüljön, hogy egy szálga oda vigye a zsidókat, ahova valók: Palesztinába.

Megölte a fiát. Párját riktó borzalmas gyilkosságról értesít bennünket tornyai tudósítónk. *Banyás Traján* együtt lakott fiával *Jóca*val. Ugy egyeztek meg, hogy az apa évi tartásdíjat fog fizetni fiának. Az öreg azonban nem fizetett. Ez okból napirenden volt náluk a civakodás, veszekedés. Folyó hó 23-án is újra követelte a fiu a pénzét. Erre azután a leghevesebb szóváltás következett. Néhány perc múlva a házbeliek két lövést hallottak. *Banyás Jóca* felesége rémülten rohant be a szobába, ahol férjét vérben találta a földön. A még füstölgő puskát a gyilkos apa kezében tartván, így szólt fia feleségéhez: Látod, ilyen pénzzel, *piros pénzzel* fizetek én nektek. A gyilkos apát a csendőrség letartóztatta.

Kossuth Ferenc titkára. Valami Pichler Győző nevére választott magának titkáru Kossuth Ferenc, midőn Olaszországból „haza” jött. Pichler Győzőt, kinek torzképét mi is hoztuk a télen, oly rút, mondhatni zsidós arcvonásokkal áldotta meg a Teremtő, hogy azt leírni nem lehet. A mostani választási időben Kossuth kerülethez akarta juttatni hű titkárját, de a hova ajánlotta, ott a választók formálisan megszöktek előle — rutsága miatt. A nép azon véleményen van róla, hogy az a „csunya zsidófiu” nem más, mint a tiszta-eszlári pörből hirhedt Scharf Móric, ki álnév alatt titkároskodik Kossuth mellett. A keresztlevél, amit Pichler bizonyításképpen felmutat, nem „gült”, az hamis. Tehát aligha kap mandátumot.

Kereszt-megáldás. A borsodmegyei Sajó-Galgócon f. hó 20-án szentelték fel a község és vidékének válásosságából áthatott buzgó katolikus hívőinek jelen-

létében, a fillérekből, a község közepén emelt remek keresztet. A felszentelést és megáldást *Pálffy János*, a község plébánosa végezte, utána pedig *Ambrus László* nyárádi plébános mondott szíveket megható, lelkes beszédet.

A nők mint orvosok, fiskálisok. Egy pár év múlva már ezek is lesznek. A budapesti tudományos egyetem orvosi osztályára ugyanis négy kisasszony iratkozott be, akiknek mindegyike orvos akar lenni. Most már ilyenformán nemcsak Amerikában, meg Angolországban, hanem nálunk is lesznek nőorvosok, meg nőfiskálisok.

Tréfa a halálfejjel. Párja akadt annak a borzalmas tréfának, melyet nemrég varsói diákok követtek el egy halálfejjel. *Popovics György* államvasuti mozdonyvezető udvarába valaki egy kendőbe burkelt csomagot dobott, melyet *Popovicsné* kis leánya talált meg és vitt be a szobába. *Popovics Mihályné* bontogatni kezdte a csomagot, miközben négy gyermeke kíváncsian körülállta az asztalt. Amint a csomagról kibontották a kendőt, rémült sikoltás kelt a családtagok ajkairól. A csomagban egy *halálfej* volt, melytől a kis gyermekek annyira megrémültek, hogy az egyik még most se tért magához. Azt hiszik, hogy megőrült. A rendőrség még nem tudta kipuhatólni a gazfickót, a ki ezt a végtetes tréfát elkövette.

Hajózás a tenger alatt. Londonban *C. Seymour Allen* elkészített egy hat lábnyi hosszú kis hajót, amellyel a tenger vize alatt lehet hajózni. A hajót villamos-sággal mozgatott csavar hajtja. Az elektromos készüléket *Mouville Ede* tehnikus találta fel. Levegővel *Purcell* készüléke látja el a hajót, kinek számítása szerint a hajón lévő emberek legalább egy hétig maradhatnak víz alatt. A hajócskának két tornya van; elsőben vannak az összes gépek és a torpedó csövek. A hátsó tornyon keresztül pedig kiszállhat a személyzet, hogy az esetleg szükséges javításokat végezhesse. A hajóval már kísérletet is tettek, még pedig kielégítő sikerrel.

Hat évig ártatlanul elzárva. Az amiensi (Franciaország) törvényszék előtt egy érdekes pert intéztek el. 1887-ben özvegy *Druaux-né* életfogytig tartó börtönre ítélték, mert azzal gyanúsították, hogy a férjét megmérgezte. Hiába erősítette ártatlanságát, bár a férfi holttestében az orvosok nem találtak mérges anyagot, a szomszédok vallomásai és egyéb körülményekből a törvényszék bizonyosnak gondolta, hogy meggyilkolta férjét. *Hat esztendőt töltött börtönben* ez a szerencsétlen asszony, mikor rájöttek, hogy abban a házban, a melyben lakott, egy rossz kályha áll s annak a kigőzölgése öli sorra a szoba lakóit. Megkegyelmezték az asszonynak, a kit a börtön úgy megviselt, hogy megelégedett a kegyelemmel s nem indított pört a bíróság ellen. Csakhogy egyetlen leánya, a kit árvaházban neveltek, gyűlölettel fordult ellene, mint apja gyilkosa ellen. Kétségbeesve elhatározta, hogy mégis megindította a pört, a melyből ártatlansága végkép kiderüljön. Az ügy drámai fordulatot vett a roueni törvényszéki orvosok cinizmusa folytán. Ők ugyanis föntartják azt a szakértői véleményüket, a melyet időközben már a párisi vegyszeti egyetem tévesnek mondott. Az ítéletet már kihírdették. Az esküdtek egyhangú véleménye után a törvényszék ártatlannak nyilvánította a vádlottat, s az ítéletet rögtön közzétette a hivatalos lapban. *Druaux-né* 40 ezer frank kártérítést kap; a védő százezer frank tiszteletdíjat kapott. A lánya, ki az egész tárgyalást végig hallgatta, az ítélet kihirdetése után anyja lábához omlott és bocsánatot kért tőle.

Polgári és egyházi keresztelő. E cím alatt az Esti Ujság egy nyiradonyi polgárnak következő érdekes levelét közli: Két héttel ezelőtt kis fiam született, a kit a millénium ünnepeinek tiszteletére Lehelnek akartam kereszteltetni. Az okleveles hölgynek, aki a gyereket a plébániára elvitte, megmondtam a nevet, magam pedig mentem az anyakönyvvezetőhöz s bejelentettem Lehel fiam születését. Az anyakönyvelés megtörténvén, siettem haza, megcsókolni a fiatal honpolgárt, aki most már egészen rendes névvel foglal helyet a magyar társadalomban. Ki írhatja le megdöbbenésemet, amikor a bába-asszony átadja a keresztlevelet s azon ezt a nevet olvasom: „H. Szuszog.“

— Milyen nevet mondott maga a plébános urnak? rivallok rá a böles asszonyra, aki láthatólag zavarba jött.

— Kérem alássan, ötölt, hatolt a bába, igazán megvallva, én elfelejtettem a fiatal ur nvét, csak azt tudtam, hogy valami lélegzésről vagy szuszogásról van szó. Bemondtam hát, hogy Szuszog.

Most egyetlen fiammal a legnagyobb zavarban vagyok. Az anyakönyvvezető nem akarja kiigazítani a Lehel-t, a plébános nem akarja megváltoztatni a Szuszog ot. Szegény fiam pedig napról-napra láthatólag hervad ebben a nagy bizonytalanságban.

Kilenc éves öngyilkos. Konrad Gottfried bécsi kőfaragó mester *kilenc* éves fia, kedden délután a Piller-utca egyik házának harmadik emeletéről leugrott s mire bevitték a kórházba, — meghalt. A gyermek nyomorék volt s miután anyja elhalt, a háztartást gazdasszony vezette, ki nagyon szerette a nyomorék gyermeket. Az asszony néhány nap előtt kilépett a szolgálatból s a kis Konrad többször mondogatta, hogy most már nincs mit keresnie a földön. A kilenc éves gyermek annyira szívére vette a gazdasszony távozását, hogy csakugyan öngyilkos lett.

Alkotmányos küzdelem halottai. Nyiregyházán egy Vrecsák András nevű kormánypárti kortest minap, korcsmai verekezés közben agyonütötték. A liberálisok ezt az esetet a korteskedésnél fölhasználják az ellenpárt rovására. — A mezőcsáthi kerülethez tartozó Igrici községben nagy szerencsétlenség történt, amelynek több ember lett az áldozata. A falu korezmájában a függetlenségi párti jelöltnek Haxmann Györgynek választói gyűltek egybe s figyelemmel hallgatták a szónoklatokat. Leghevesebben beszélt egy Tömös Károly nevű kortes s erős taglejtésekkel kísérte szavait. Egy ily dühös kézmozdulat aztán oly szerencsétlen következménnyel járt, hogy a szónok feldöntötte az égő petróleumlámpát, mely nagy veszedelmet okozott. A korezmában volt választók iparkodtak kimenekülni a tűz elől, de közülök többen *súlyos égési sebeket szenvedtek*, úgy hogy állapotuk szerfelett válságos. *Három ember izzé-porrá* égett s a sérültek közül is sokan élet-halál között vannak.

Talált kincs. A nagyváradi lóvásártéren, a tüzérlaktanya építése alkalmából, a munkások földásás közben egy fazék aranyat találtak. Egy darabig álmélkodva nézték a rendkívüli értékes kincsleletet, csakhamar azonban feltörték a cserépfazakat és megosztottak annak drága tartalmán. Mikor Csordánics Ferencnek, az építést vezető mérnöknek tudomására jutott az eset, jelentést tett a rendőrségnek, a mely azután a még megmenthető kincseket elszedte a munkásoktól. A lelet nagyobb részt régi aranypénzekből, ciradás aranyékményekből, lemezekből, aranyrudacsokból, ékszerekből áll, melyek közt rendkívüli értékes egy drágakövekkel kirakott mellű. Az eddigi becslés szerint a talált kincs mégér három-négyezer forintot.

Az „Alkotmány” sajtópöre. Nemrég a „Magyar Állam” című katolikus napilap egy cikke miatt, mely a garamkissallói vérvádról szólt, Fusz János plebánost elítélte a budapesti sajtóbíró. E tárgyalás ismertetése kapcsán megírta az „Alkotmány”, hogy panaszos erkölcsi tanui közül Takács István szénát lopott és vele egy húrón pendül Nagy János is, míg Fuchs jegyző részrehajlóan vallott mellette. Ezek után rágalmozás miatt pört indítottak, mire szerzőjeként Rédey Ferenc hírlapíró jelentkezett. Csütörtökön tartották meg ez ügyben Zsitvay Leó elnöklete alatt az esküdszéki tárgyalást, melyen a magánvádlókat Guthi Soma dr., a vádlottat Bein Ágost dr. védte. Miután a vádlott kijelentette, hogy a Nagy bíróra vonatkoztatott vádja téves volt s azt visszavonja, a felek közt hosszabb vita folyt bizonyítás megengedésének kérdésében. A sajtóbíró nem adott helyet a bizonyításnak, hanem csupán az erkölcsi tanukat hallgatta ki. Ezek mind a három panaszoszt jóra való, tisztességes embernek mondták. A perbeszéd után az esküdtek két becsületsértésben 8 szóval 4 ellen vétkesnek mondták a vádlottat, de a harmadik panasz alól felmentették. A sajtóbíró Rédey 25—25 forint fő- és 10—10 forint mellékbüntetésre, továbbá 60 forintnyi költség fizetésére ítélte.

Méregkeverő zsidó. A M. Á. egy galíciai lap közlése után a következőket hozza: Medvezsa nevű beregmezei magyar községben egy „Flinkás” nevű zsidó ember lakik, ki néhány évvel ezelőtt egy Vaszkó nevű rutén paraszttal birtokperre folytatott. A birtokper se hogy se akart a zsidó javára dőlni, mignem egyszer az alsó-vereckei Weisz-féle korezmába elhitta az említett parasztot a zsidó sógora és mérgét adott be neki, melytől az irtózatot kinok között néhány óra alatt elhalt. A boncolás megállapította az illető elhunyt gyomrában a mérg létezését, de a törvényszék tanuk hiányában kénytelen volt felmenteni a zsidót. A zsidó egy évet töltött vizsgálati fogságban. A birtokot azután elperelte a zsidó sógora s a felvidéki ruténeket aztán olyan félelem fogta el, hogy most már Magyarországon a rutén paraszt nem mer a zsidók ellen semmit se tenni s azok rabszolgája lett. A zsidók azonban olyan mérgeket is tudnak készíteni, amelyeket felismerni se lehet a boncoláskor.

Halál ünneplés közben. A sztropkói szent ferenc-rendi zárdában a napokban ünnepelték a rend egyik érdemes tagja, Rumnyák Nepomuk áldozásának husz éves jubileumát. Az isteni tisztelet után a város előkelői a zárda vendégei voltak s az ebédlőben vidám hangulat uralkodott, melynek közepette felállt Bárczy Benedek főszolgabíró és felköszöntőt mondott Rumnyák Nepomukra.

— Éljen! Éljen! hangzott fel a felköszöntő után, midőn fölállt Rumnyák Nepomuk, hogy megköszönje az ünneplést, melyhez hasonlóan még nem volt része a klostrom szomorú falai közt, de a másik pillanatban már csörögve hullt ki kezéből a pohár, maga pedig lerogyott a földre. Mire odamentek hozzá, halott volt, hideg volt. A mulatságnak természetesen azonnal vége szakadt.

Politikai gyujtogatás. A kormánypárt az ugrai kerületben Tisza István érdekében etet, itat, veszteget, erőszakoskodik az ellenzék jelöltje ellen. Zsadány községben oly nagy az elkeseredés, hogy a politikai ellenfelek már egymás házáat gyujtogatják fel. — Kedden éjjel négy helyen is felgyujtották a községet. Első esetben egy ház, azután három esett a lángok martalékául. A község lakói meg vannak rémulve, mert úgy hiszik, hogy ez csak kezdete a további gyujtogatásoknak.

Egy képviselő-jelölt halála. Szegedről azt az értesítést kaptuk, hogy *Kalmár István* szegedi ügyvéd és a fülöpszállási kerület Ugron-párti képviselő-jelöltje e hó 23-án, kortes-utja közepette, Halason, hirtelen meghalt szélütés következtében. Az elhunytat hátramaradt családja és tisztelői siratják. — Örökébe, a fülöpszállási kerület képviselő-jelöltségét illetőleg, *Sima Ferenc* lépett.

A világ legnagyobb épülete. Kétségkívül egy chicagói torony lesz a világ legnagyobb épülete. A vas-torony 1200 láb magas lesz és 8 millió forintba kerül. Az épület alapja 326 köbméternyi tért foglal el. Az első emelete 200, a negyedik és utolsó emelete pedig 1000 láb magasban lesz.

MI UJSÁG A NAGYVILÁGBAN?

Olaszország. Rómában ismét újabb *Crispi-botrány*-ról beszélnek. Nemrég elfogták ugyanis *Martinez*t, *Palermó* város pénztárosát, ki kerek egy milliót lopott a város pénztárából. Ez a jeles ur egy évvel ezelőtt háromszázezer frankért megvette *Crispitól* a korona rend lovagkeresztjét s *Crispinek* ez az újabb művelete most, hogy a lopás napfényre jött, nagy felháborodást idézett elő mindenfelé.

Viktor Emanuel nápolyi herceg, olaszország deli trónörököse, szombaton esküdött örök hűséget Rómában a montenegrói fejedelem leányának, *Helenának*. Az esküvőt megelőzte az arának a katolikus hitre való áttérése, ki a hitvallást a szent *Miklós* bazilika kriptájában, *Piscielli Taeggi* nagyperjel kezeibe tett le. Ugy az áttérés, mint az esküvő fényes, szemképráztató ünnepségekkel volt összekötve. Ragyogó fényben uszott és Róma. Az esküvő Rómában az e célra különösen feldíszített *Santa Maria degli Angeli* templomban ment végbe.

Görögország. *György*, görög király, — ki jelenleg Párisban tartózkodik, — Bécsbe is el fog látogatni, mely látogatásnak nagy jelentőséget tulajdonítanak. Tudvalevő dolog ugyanis, hogy Görögország és Ausztria-Magyarország között egyetlen kérdés sincs, mely érdekeiket elkülönítené. Mivel pedig Görögország nem lehet el anélkül, hogy valamelyik nagyhatalomra ne támaszkodjék: igen természetes, hogy a politikai bölcsesség, szövetkezve a hálás rokonszenvvel, *György* király gondolatait Ausztria-Magyarország felé irányozza. A látogatásból nemcsak politikai, de fontos gazdasági és kereskedelmi előnyök is várhatók. Így a többek közt — várható, hogy Görögországot és Európát vasuti összeköttetés fűzze össze. Ez pedig nemcsak Görögország, hanem Ausztria-Magyarországra nézve is roppant nagy fontossággal bír.

Angolország. *Viktória* angol királynő azon alkalmából, hogy a jövő évben uralkodásának hatvan éves

jubileumát fogja ünnepelni, meghívta magához az összes európai uralkodókat és államfőket. *Vilmos* császár, *Miklós* cár és *Ferenc József* király már elfogadták a meghívást s általánosan azt hiszik, hogy *Faure* francia köztársasági elnök is részt fog venni az ünnepségekben. Különös érdekességet kölcsönöz a dolognak, hogy *Vilmos* császár és *Faure* elnök itt találkozni fognak egymással.

Bulgária. A bolgár nép is átéli nemsokára a választás küzdelmeit. Szófiában legalább azt hiszik, hogy a bolgár minisztertanács elhatározása szerint a szobranje (képviseletestület) nemsokára feloszlik és az új választásokat *Ferdinánd* fejedelem elrendeli.

Szerbia. Belgrádi tudósítás szerint a *Ljumam arnauta* törzs, mely a szerbekkel folytonos hadilábon állott — tudatta Szerbiával, hogy *Prizrem* várost meg fogja támadni, hogy onnan kiűzze a szerbeket. Az arnauták *Prizrem* környékbeli szerb falukat már meg is támadták, sok szerb megöletett és az összes marhájukat elzsákmányoltak.

Az orosz-francia szövetség felől egy híres német tudós így nyilatkozott: „Nem tudom, van-e ilyen szövetség? Németországban meg vannak győződve arról, hogy ha volna, ez csak Németország ellen irányulna; de az orosz cár és a német császár közt létező barátságos viszonynál fogva kétséges, hogy Oroszország ezt az igyekezetet támogatná és így inkább helyesebb, ha minden igyekezet a béke föntartására irányul. Igen, vétek volna tehát, ha Franciaország ezzel ellentétben a béke megbolygatására törekednék.”

Törökország. Konstantinápolyból írják, hogy a nagyhatalmak között jelenleg tárgyalások folynak egy, a berlini szerződés megsemmisítése érdekében összehívandó kongresszus céljából. A mint a kongresszus tanácskozásának alapjára és keretére nézve megállapodás létesül, a formális meghívást Oroszország fogja végezni. A kongresszus helyéül *Szent-Pétervár* van kiszemelve. Oroszország terve az, hogy *Törökország* összes keresztény tartományai Európa ellenőrzése mellett önállósíttassanak.

Törvénykezés.

61694.

Btő 1896. szám.

Ő felsége a király nevében a budapesti kir. e. f. törvényszék mint törvényalkalmazó esküdtszéki sajtóbiróság *Hammersberg* Jenő budapesti kir. főügyésznek mint sajtóügyi közvádónak gelsei *Biró* Zoltán vádlott ellen, a „Magyar Néplap” című lap 1896. évi 34-ik számában foglaltak miatt a Btk. 172. §. 2-ik pontja alapján a 37865/btő 1896. számú vádlevében emelt vád és az e fölött megtartott esküdtszéki nyilvános tár-

gyalás alapján a mai alulirt napon és helyen tartott ülésben következőleg

I t é l t

Vádlott gelsei Biró Zoltán győri szül. 22 éves róm. kath. vall. nőtlen, vagyontalan nyolc gimnásiumi osztályt végzett, a budapesti kir. járásbiróság 9642/96 számú ítélete alapján büntetettre való — a Btk. 172. §-ában ütköző nyilvános fölhívás s a Btk. 261. §-ába ütköző becsületsértés sajtóvétségeért összbüntetésül egy hónapi fogházzal és 40 frt pénzbüntetéssel, a pécsi bíróság által 1896 évben hozott ítélet alapján pedig becsületsértésért két heti fogházzal és 30 frt pénzbüntetéssel már büntetve volt budapesti lakos hírlapíró a kir. sajtóbíróság a „Magyar Néplap“ című hetilap 1896. évi március 20-iki 34-ik számában „A nyulbőr szaga“ cím alatt megjelent cikk sajtói közzététele által elkövetett, hitfelekezet elleni gyűlöletre irányzott — a Btk. 172. §-a alapján, mindazonáltal a 91. §-ának alkalmazásával kettő hónapi államfogházbüntetésre, és az 1887. évi VIII. t. c. 1. §-ában meghatározott célokra fordítandó s behajthatlansága esetén további kettő napi államfogházbüntetésre átváltoztatandó husz forint pénzbüntetésnek 15 nap s végrehajtás terhe alatt leendő megfizetésére ítéli; a magy. kir. államkincstár részére az esküdtek kocsibér és hidvám illetéke fejében 8 frt 80 krban megállapított s kiutalványozva előlegezett eljárási költségnek, valamint a még fölmerülendő bűnügyi költségeknek 15 nap és végrehajtás terhe alatt leendő megfizetésében elmarasztalja; és ezen marasztaló ítéletet jogerőre emelkedése után — a „Magyar Néplap“ című lapban indokaival együtt, — a btk. 277. §-a rendelkezésének megfelelően — közzététetni, a vádbeli közleményt tartalmazó hírlappéldányt pedig — a Btk. 62. §-a alapján — elkoboztatni és megsemmisíttetni rendeli s ennek végrehajtását a kir. ügyészség hatáskörébe utalja.

I n d o k o k :

Az esküdtek a fönt körülirt cikkben foglaltakra vonatkozólag a btk. 172. § második pontja alapján emelt vád tekintetében nyolc szavazattal négy szavazat ellenében hozott határozatukkal vétkesnek mondták ki a vádlottat.

A törvényalkalmazó bíróság nem lát semmi okot arra, hogy az 1867. évi május hó 17-iki igazságügyminiszteri rendelet 71 §. által adott jogát érvényesítse s azért gelsei Biró Zoltán vádlottat a most hivatkozott eljárási szabályzat 69 §-ának rendelkezéséhez képest a zsidóhitfelekezet elleni gyűlöletre irányuló — a btk. 172 §-a második pontjába ütköző izgatás sajtóvétségében ezennel bíróság is vétkesnek kellett kimondania.

A büntetés kimérésénél a kir. sajtóbíróság enyhítő körülményül vette figyelembe a vádlott fiatal korát hírlapírói tapasztalatlanságát s ebből folyólag azzal a környezettel szemben való csekélyebb ellenállási képességét, a melyben hírlapíróul működik; végül azt, hogy a korábban elkövetett bűncselekményért reá kirótt büntetést a vádbeli közlemény közzététele idejében még

meg nem kezdvén, a most elbíró cselekmény elkövetésekor még büntetve nem volt. — Ezen enyhítő körülmények nyomatékosságára való tekintettel a btk. 91. §-ának alkalmazását a kir. sajtóbíróság a büntetés mérvének megállapításánál indokoltnak tekintette.

Elítelt vádlottnak a felmerült eljárási költségek, valamint az esetleges fogházi élelmezési költségek megtérítésében való marasztaltatása a hozott marasztaló ítélet jogkövetkezményét képezi; az ítélet közzététele iránt a btk. 278 §-ának illetve 1848: XVIII. t. c. 35. §-ának rendelkezése alapján a vádbeli közleményt tartalmazó hírlappéldány elkobozása s megsemmisítése iránt pedig a btk. 62 §-a alapján volt intézkedés teendő.

Budapest 1896. október hó 5-én.

(P. H.) Zsitvay Leo, sajtób. elnök.
(Olvashatlan aláírás) jegyző.

HITBUZGALMI ROVAT

Sz. Krizsán és Dária vértanuk.

Október. 25.

Sz. Krizsán ifjúságában lett kereszténynyé. Atyja, Polemius, tekintélyes római tanácsos, a pogány vallás hive, természetesen a pogányságban nevelte fiát, Krizsánt.

Krizsán igen szeretett olvasni. Ami könyv kezei közé került, azt addig le nem tette, amíg át nem olvasta és az olvasottakat meg nem értette.

Evangeliumos könyv akadt egy alkalommal kezei közé. Kiváncsi volt annak tartalmára. Minél tovább és tovább olvasta, annál inkább belemerült olvasásába. Azonban nem értette meg. Krisztus Urunk tanítása oly fönségesen nemesnek tűnt fel előtte, hogy azt, az ő pogány ismeretével szinte hihetetlennek találta.

Az evangéliumi tanítás szépsége hatott reá. Forró vágyódást ébresztett benne annak megértésére.

Karpafárhoz, a tudós és jámbor keresztény paphoz fordult e végből.

Karpafár oktatta is őt és a kellő oktatás után megkeresztelte.

Krizsán a keresztség felvétele után megváltozott.

Atyjának, Polemiusnak e változás feltűnt. Sejtette, hogy fia valószínűleg kereszténynyé lett. Vallatóra fogta őt.

Krizsán nem is tagadta, hanem bátran megmondta, hogy szerencséjének tartja, hogy kereszténynyé lehetett, mert legalább az igazság ismeretére jutott.

Polemius, fiának e nyilatkozatára, mint a pogányok szokták, felbőszült és minden áron azon erőlködött, hogy Krizsánt a kereszténységtől eltántorítsa és a pogányságra visszahajtsa.

Krizsánt büzhödt börtönbe vetette. Ott napokon át enni sem adott neki. Így remélte Krizsánt eltántoríthatni. Azonban csalódott. Krizsán a keresztény hithez hű maradt. A börtön rossz levegője, a táplálék hiánya sem ártott Krizsánnak. Oly vidor, oly életerős, oly jó színben maradt napok multával is, mint mikor a börtönbe került.

A gonosz apa ekkor másképp akart és remélt hatni fiára.

Kivette a börtönből. Kényelmesen berendezett szobába vezette és ott hagyta. Fajtalan nőket küldött hozzá. Ezek mindenféleképpen csábították Krizsánt, illetlen beszédekkel, tréfával akarták törbe ejteni. Krizsán észrevette a vesélyt, el akart futni, de az ajtó be volt zárva. Krizsán, mivel ki nem szabadulhatott, füleit bedugta, szemeit behuntya, hogy se ne lásson, se ne halljon. Istentől kért segítséget. Isten segített is rajta. A szemtelen nőket hirtelen nagy álmoság fogta elő. Álmoságukban a földre estek és elaludtak. Ugy kellett őket alva eltávolítani.

Krizsán atyja ugyanis arra számított, hogy ha sikerül Krizsánt az erkölcstelenségre bírni, akkor ő majd nem törődik a keresztény vallással, elhagyja azt. Azonban csalódott. Krizsán a gonosz számítás ellenére Isten segítségével a kísértéseket legyőzte.

Polemius mást kísérelt meg.

Minerva bálvány-istennő szolgálatában Dária nevű pogány szűz is állott. Ezt megkérte, lenne fiának nejevé.

Ily módon remélte fiát a pogányságra visszahódítani. Azonban ismét csalódott.

Dáriát Krizsánhoz vezette atyja és őt nejeül ajánlotta.

Krizsán, mielőtt atyja ajánlatát elfogadta volna, Dáriával külön négy szemközt kívánt beszélni.

Krizsán tudára adta Dáriának, hogy ő keresztény és az is akar maradni, sőt, hogy ő szüzi tisztas életre határozta el magát és azért csak oly feltétel mellett hajlandó őt, Dáriát társaul elfogadni, hogyha ő is kereszténynyé lesz és vele szüzi tisztaságban, nem mint neje, hanem mint testvére akar élni.

Dáriát Krizsán szavai meghatották. Meg is ígérte, hogy kereszténynyé is lesz, szüzességben is akar maradni.

A házassági frigyét megkötötték, fogadásukhoz hiven éltek azután egymás mellett mint

testvérek. Az erényekben napról-napra gyarapodtak. Sőt nem elégedtek meg azzal, ha csak ők élnek istenesen, hanem minél több pogányt is igyekeztek a keresztény hitnek megnyerni.

Fáradásuk nem is maradt meddő. Sokan tértek Krisztus zászlaja alá.

Ez a nagy térítői buzgalom és a sok megterés tudomására jutott a pogány papoknak s a város előjáróságának.

Celerin Róma város főnöke és Kolos a rendőrség feje elfogatta Krizsánt is, Dáriát is.

Vallatóra fogta őket. Ezek semmit se tagadtak.

Vallomásukra előbb Krizsánt akarták megtörni, remélvén, hogy akkor Dária is elhagyja a kereszténységet.

Krizsánt erősen megkötözték és igen kegyetlenül bántak vele.

Ezután ökörbörbe varrták és forró napra kitétték.

Krizsán Istenhez folyamodott. A bilincsek lehulltak róla; börtöne fényes lett és kellemes illattal telt meg.

Látta ezt Kolos és egész családjával s összes szolgálóival együtt megtért.

Kolos megtérését megtudta a császár. Zokon vette. Mivel pedig sem Kolost, sem a vele együtt megtérteket a keresztény hittől elszakítani nem bírta: nagy követ köttetett nyakukra és mindnyájukat a Tiber folyóba vettette. Ott is haltak meg mind.

Miután Krizsánt eltántorítani nem sikerült, Dáriával próbáltak szerencsét.

A keresztény vallás elhagyására szólították fel. Dária határozottan kijelentette, hogy keresztény marad.

Szüzi tisztaságán akartak csorbát ejteni. Szemtelen férfiakat küldöttek hozzá.

Dária mindenkitől elhagyatva Istenben bízott. Istenhez folyamodott. Isten meg is oltalmazta. Oroszlán termett mellette, a mely a Dáriához közeledőket a földhöz vágta. Dária pedig lelkükre beszélt, az erkölcstelenség elhagyására és a keresztény hit elfogadására szólította fel őket.

Szavai hatottak. A gonosz szándékkal hozzá közeledettek megtértek és megjavultak.

Minthogy Dárián ily módon kifogni nem bírtak, rágyújtották a házat, a melyben volt. Az oroszlán a lángok közül kiugrott. A ház elégett, de Dáriának mi baja se lett.

Krizsánt és Dáriát ezekután a városból kihurcolták. Gödörbe vetették, kövekkel beborították 284-ben.

A hitnek jó harcát jól harcolták végig Krizsán is, Dária is.

Hitök megerősítette lelküket az erkölcs-

lenség támadásainak legyőzésére, erkölcsösségük viszont a hitben állhatatosakká tette.

Hit és erkölcs nem függetlenek azok egymástól. Aki fogyatkozik az egyikben, megfogyatkozik az a másikban.

Mért erkölcstelenek az emberek? mert gyengék a hitben, nincs élő hitük.

Mért hitetlenek sokan? Mert erkölcstelenek. Az erkölcsi romlottság a hitbeli gyengeséggel szokott együtt járni.

A hitbeli gyengeség a hitigazságok ismeretére vagy a belső meggyőződésre vonatkozik.

Gyengék a hitben, amennyiben a hit igazságait nem ismerik. És gyengék a hitben, a mennyiben nincs erejük hitük megvallására.

Belsőleg csak hisznek sokan, vagy legalább mondják, hogy hisznek, de hitük megvallására nem gondolnak. Pedig úgy tanítja az anyaszentegyház, hogy nem elég csak belsőképen hinni, hanem külsőképen is kell vallanunk hitünket.

Kell megvallanunk a hitünket. Az Ur Jézus parancsolja. Azt mondja: Aki megvall engem az emberek előtt, megvallom én is őt Atyám előtt. Aki pedig megtagad engem az emberek előtt, azt én is megtagadom Atyám előtt.

Hiszsz? mutasd meg hitedet! Mutasd meg a te cselekedeteiddel. Mert a hit cselekedetek nélkül holt, mint sz. Jakab apostol írja: (2 r. 20) Hitedet nem látom, cselekedeteidet látom.

Hiszsz: hívő, katolikus, jó katolikus vagy. Te mondod, de nem hazudtolnak-e meg cselekedeteid.

Hiszsz a mindenható, a mindent megtehető Istenben és remegsz az emberek előtt? Miért remegsz? Mitől félsz? Mert megbírságnak, mert megbüntetnek, mert tömlöcbe zárnak. . . . Istentől nem félsz? Az emberek megbírságnak 5—10—20—50—100 frtig. Vajjon Isten nem tud-e szintén bírságnak? Nem tud-e tehetetlenné tenni? Elhull egymásután tehened, lovad. . . . Nem Isten bírságnak-e meg? Éveken át ágyhoz szegez betegséged. Te szenvedsz. Gazdaságod nem gyarapszik, mert utána nem láthatsz — pénzed fogy, mert fogyasztja az orvos és a patika, kell-e különb börtön?

Ne áltasd magad azzal, hogy baj ér az emberek részéről, ha hitedet megvallod. Ne áltasd magad ezzel, mert ha meg nem vallod, Isten ostora nehezedik reád.

Ha erre és ezzel nem gondolsz, ne mondd, hogy élő a hited.

Mit félsz, mit remegsz?? Valld meg, hogy keresztény a lelked. Valld meg főképp most, a midőn az ország lakóinak nyilatkozniok kell Krisztus hivei-e ők, vagy a Krisztust nyilazó zsidóságnak nyomorult rabszolgái-e?

Bizony, bizony, könybe lábad az ember szeme, ha látja, mint tolják a zsidóság szeke-rét a keresztények. Mint gyalázzák meg önhitűket a „jó katolikusok“.

Jó katolikus vagy? Hiszsz-e katolikus módon? Tudod-e mi az: katolikus keresztény módon hinni?

A káté azt tanítja, hogy „katolikus keresztény módon hinni tesz igaznak tartani azt, amit Isten kinyilatkoztatott, és anyaszentegyháza által, hogy higgyük, élénk ad“.

Lásd, te hiszsz Istenben, mondod, de gyalázod a kath. anyaszentegyházat. Kezded az egyszerű papnál, folytatod a püspöknél, végzed a pápánál. Lärmázasz a papi irodalom ellen, beszélsz a papi zsarnokságról, osztzkodni akarsz a papi javakon.

Ki akarod dobni a keresztet az iskolából, elállamosítani, elközösíteni akarod a kath. iskolát, hogy a pap ne parancsolhasson az iskolában. — Mondd csak, jó katolikus vagy? . . Hazudol, ha ilyenek után jó katolikusnak mered magad mondani.

Elfogadod, amit a kath. anyaszentegyház eléd ad. Mondd csak, jársz gyónni, jársz-e sz. misékre, hallgatsz-e predikációt, teszesz a predikáció utba igazítása szerint, böjtölsz-e? Igaz, vagy nem?

Neked nem kell, ugyebár, a pap predikációja?

Hát akkor honnan veszed az egyház rendeleteit? Nem az egyház szócsöve az a pap?

Jó katolikus vagy, de korteskedel a zsidó párt részére, szavazasz a keresztény párt ellen.

Jó katolikus vagy, de katolikus módon nem érzesz, nem cselekszel.

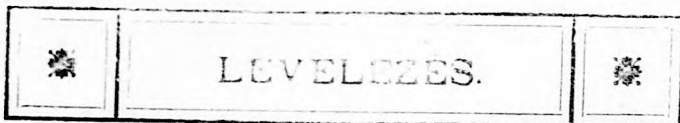
A jó katolikus szenvedni, nélkülözni, kész. A jó katolikus nem fél a szolgabírói erőszakoskodásoktól. Érje őt bármily igazságtalanság akár az alispán, akár a miniszter, akár szolgabíró, akárki részéről. Nem féltöle. Ellenkezőleg boldognak érzi magát, hogy katolikus hite, katolikus hitének bátor megvallása miatt üldözést, vagyis igazságtalanságot szenvedhet. Hiszen az Ur Jézus boldogoknak mondotta azokat, akik üldözést szenvednek az igazságért.

Krizsán és Dária, bátor hitvallók, vértanuk ezrei, milliói nem féltek az üldözéstől, nem féltek az erőszakoskodástól, nem féltek a bírságoktól, nem féltek a börtönöktől, nem féltek családjaik nyomorától, nem féltek a kinoktól, nem féltek a szenvedésektől, nem féltek a haláltól. Hát csak mi féljünk? Mi legyünk oly gyáva lelkek, hogy hitvány kegyért, hitvány anyagi emberi előnyért se marjók megvallani hitünket a szavazó asztalnál?

Nem. Ne gyalázzuk meg hitünket. Ne gyalázzuk meg sz. vallásunkat! Félre a Judás lel-

külettel! Isten sz. nevében fel a harcra, a leg-szentebb igazság védelmére! Állhatatosan, szilárdan álljunk helyt a keresztény párt táborában!

Sz. Krizsán és Dária állhatatos vértanuk, könyörögjetekek érettünk, hogy mi is állhatatosan és bátran megvalljuk kath. hitünket, állhatatosan és bátran küzdjünk kath. igazainkért!

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Nem mulaszthatom el, hogy ne értesítem a szerkesztőséget a lelkes *koroncói* asszonyok nagy elkésredése és fájdalma felől. — Szombaton 10 órakor veték híret, hogy a néppárti jelölt délután 4 órakor megérkezik. Nojsz' lett erre öröm! Nem kérdezték, ok kicsoda az illető, vagy honnét jő, elég volt hallaniok a boldogító hirt: a *néppárti képviselőjelölt közelget*. Fölhagytak minden munkával és virágszedéshez láttak. Letarolták a virágoskerteket s koszorufonás, esokorkötés mellett sűrögtek-forogtak, hogy ezen felséges ügy iránt táplált érzelmüket minél fényesebben kimutathassák. Minél inkább közeledett az idő, annál izgatottabbakká lettek s mikor férjeik kocsikra ültek, hogy a jelölt elé menjenek: ok is kivonultak virágkoszorus lánykáikkal az utcára. A község apraja-nagyja ott csoportosult az utcában s izgatottan várta a jelöltet. Azonban mi történik? A hosszú kocsisor megérkezik. A férfiak nem vigadnak, egyikük szomorubb a másiknál. A nép a kocsikhoz tódul s akkor értesül felőle, hogy a jelölt elmaradt s nem is fog megérkezni.

Főtisztelendő szerkesztő ur! Toll nem képes azt leírni, ami erre következett. A férfiak tanácstalanul verődtek csoportokba, hogy: mi lesz most velünk? A moraj és méltatlankodás hangjába belevegyül a nők jajgatása. Az ártatlan kis gyermekek sirni kezdtek, hogy ok hiába imádkoztak? A hőslélkü anyáknak kellett oket vigasztalni: „Nem, nem hiába, édes gyermekeim! Csak folytassuk buzgó imáinkat az egek Urához, hogy ha már nálunk nem is, legalább másutt segítse diadalra a néppártot!” — „Hát aztán használ az nekünk is, édes anyám, ha a néppárt másutt győz csupán?” — „Használ édes gyermekeim, azért csak imádkozzatok buzgón tovább is.”

Nagy időbe került, míg ki lehetett beszélni, hogy miért nem jött el a néppárti jelölt. És min mult az el? Azon, hogy néhány vegyes vallásu, kevert faluból levelet kapott, hogy ne fáradjon tovább, mert a népet megvette a kormánypárt.

Főtisztelendő szerkesztő ur: Hát mondja meg nekünk: csak az a néhány kevert falu számít, ellenben a tiszta katolikus községekre ügyet se érdemes vetni? Itt van *Kónya, Patona, Koroncó, Gyirmót, Csanak, Ménfő, Tényő, Gyömöre, Gyarmat* stb. Itt is vannak ám,

választó polgárok, még pedig hithü férfiak, akik nem eszem-iszoméért szavaznak, mint a kormánypártiak, hanem lelkiismeret szerint.

Nojsz' van itt most baromvásár!

Az esküdtek lótnak-futnak, mint a kurta kutya. A jegyző csak ül a korcsmában, mint Pilátus a székében s oit várja azokat, akiket az esküdtek képesek fölhajszolni s akik ott sajátkezüleg beirván magukat a liztába, — mehetnek enni-inni, amennyi a bőrük alá fér. Söt vasárnap még hust is osztottak ki nekik.

Persze a néppárt ezt nem teheti, mert nem nézheti le annyira az Isten képeére teremtett ember, hogy pénzt kínáljon a bőrért és a lelkiismeretéért.

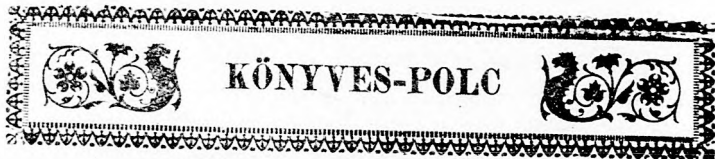
Elég sajnós, hogy keresztény ember is képes annyira aljasodni, hogy Isten helyett a hasát imádjá. Számoljanak majd tettükért az igaz Biró ítélőszéke előtt.

Mi már csak megmaradunk a becsület utján s kérjük az egek Urát: alázza meg ellenségeinket, adjon dicsőséget szent vallásának s magasztalja föl a sárba tiport szent keresztet.

Ezért imádkozzunk egyenkint és összesen, szívvél-
lélekkel hangoztatván szüntelen: *Éljen a néppárt!*

Koroncó, 1896. okt. 21.

N. A.

Nevető rigmusok címmel megjelent egy kis füzet, mely *Maróthi János*, e lap belmunkatársának humoros költeményeit tartalmazza. Leszállított ára 25 kr., megrendelhető a szerkesztőségben.

Az alábbi jó könyvekre fölhívjuk olvasóink becses figyelmét.

1. **A szent mise a világ legnagyobb kincse.** *Elmélkedés és imakönyv.* Németből átdolgozta dr. Komlóssy Ferenc kanonok, egyházmegyei főtanfelügyelő. Ára csinos kötésben 1 frt.

2. **Hajadonok könyve.** *Tanácsadó vezérkönyv ifju lányok számára.* Irta Cziklay Lajos a „Magyar Állam” belső munkatársa. Ára diszesen kötve 2 frt.

3. **A katolikus vallás terjesztése a protestantizmus után.** *Történelmi és statisztikai tanulmány.* Irta Sziklay János. Ára 50 kr.

4. **A cserepesi kastély.** *Igen érdekfeszítő regény* Irta Sziklay János. Ára piros vászonkötésben 1 frt.

5. **Verőfény.** *Tárcák,* Irta Égly Mihály, a „Magyar Állam” belső munkatársa. Ára 1 frt.

Mind e könyveket t. olvasóink szives pártfogásába ajánljuk.

Megrendelést e címen kérünk: „Magyar Néplap” szerkesztőségének. Budapest, VIII., Práter-utca 44 sz.

A megrendelések gyorsan és pontosan intéztetnek el.

Apró hirdetések egyszeri közlése szavanként 2 krral fizetendő. Vastagon szedett betűk kétszeresen számítatnak. Címmel feladottak után 30 kr. bélyeg is fizetendő.

Cím alatt a hirdető neve, város vagy utca megnevezése s a postarésztante szó értendő.

HIRDETÉSEK

felvételnek lapunk kiadóhivatalában,
Budapest, Práter-utca 44.

Állandó hirdetések petit soronként 6 kr. s nonparellsor 10 krral számítatnak. A közlési díj készpénz vagy levélbélyegeken előzetesen melléklendő.

Levélbeli felvilágosítás csak a hirdetés és válaszbélyeg beküldés mellett adatik.

Stowasser J.

Cs. és kir. udvari hangszergyáros,
Budapest, II., Lánczhid-utca 5.

Ajánlja saját gyártmányú fuvó-, vonó- és ütőhangszereit, kitűnő hangú czimbalmaikat, valamint mechanikai zenélő műveit, u. m.: Ariston, Intona, Phönix, Monopol, Polyphon, stb. s azokhoz szükséges kotalapokat. Mindennemű hangszerek javítása a legolcsóbb árban eszközöltetnek. — Erős orgonahangu harmonikákról külön árjegyzék kérendő.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

A ki 15 forintos megrendelést eszközöl annak a Magyar Néplap-ot 6 hónapon át megküldjük.

RÉTAY és BENEDEK

ezelőtt

KRISZTA és TÁRSA,

miseruhák, egyházi szerek, zászlók és egyleti lobogók gyára,

Budapest, IV. ker., Lipót-utca 21. sz.

A nagymélt. és főtisztelendő Császa György kalocsai érsek és a budapesti oltáregylet egyedül szállított.

Ajánlják bőven felszerelt raktárukat, nevezetesen: miseruhákat, templomi zászlókat, tűzoltó-, iskolai és temetkezés gyleti, iparos-dalegyleti lobogókat, szentségtartókat, kelyheket, áldoztató kelyheket, keresztek, füstölőket, oltárlámpákat, csillárokat, szobrokat, nagy választékban. Elfogadjuk stációképek és szentképek festését; oltárok, Mária-trónok, Krisztus-sir k és székelyek akármilyen rajz szerinti művészies elkészítését.

Egyházi kelmeék, csipkék, falfeszületek búcsújáró feszületek nagy választékban kapkatók raktárunkon.

36—52

Kívánatra készségesen küldünk bérmentve árjegyzékeket, alkalmas mintákat.

Hirdetéseket lapunk számára kizárólag a „Magyar Néplap“ kiadóhivatala fogad el.

Biztosítási panama,

melyről lapunk 67-ik számában említés tétetett **mig a füzetekből tart** lapunk kiadóhivatalában 20 krajcárért megrendelhető.

A „Szent Gellért“ könyvnyomda

elvállal mindennemű megrendelést, egyházi, községi és magán jellegű **nyomatványokat**, és szállítja azokat a legrövidebb idő alatt, s legjutányosabb árakon; erős, jó papírt ad s tetszetős, csinos kiállításra nagy suíyt fektet.

Tisztelettel kérjük a főt. Plebános urakat, a községi előljárókat, a különféle egyletek tagjait s minden katolikust, hogy nyomdai megrendeléseiket ezentul ne zsidó vagy szintelen nyomdában eszközöljék, hanem keressék meg a „Szt-Gellért“ katolikus könyvnyomdát, mely mindenkor rendelkezésükre áll s így támogassák a kath. ügyet. Fogjunk össze valamennyien, akkor boldogulunk.

Könyvnyomdánk mint a katolikus érdekek megrendíthetlen támogatója, büszkeségét helyezi abba, ha az igényeket minden tekintetben kielégítheti s a megrendelőktől csak dicséretet arathat.

Budapest, 1896. Práter-utca 44.

Tisztelettel

a „Szent-Gellért“ könyvnyomda.